

Phân tích nv anh thanh niên - Mẫu số 1

Lặng lẽ Sa pa là một trong những truyện ngắn đặc sắc của Nguyễn Thành Long. Tác phẩm được sáng tác sau chuyến đi thực tế ở Lào Cai năm 1970. Toàn câu chuyện là một bài thơ, bài ca ca ngợi những con người mới, những con người nhiệt tình lao động, những con người có lý tưởng sống cao đẹp, khao khát cống hiến sức lực tuổi trẻ, hạnh phúc của cuộc đời mình cho công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Tất cả những vẻ đẹp đó đã được tác giả thể hiện thành công qua nhân vật anh thanh niên, một chàng trai trẻ không rõ tên tuổi nhưng tràn đầy nhiệt tình yêu nước và say mê công việc

Truyện ngắn Lặng lẽ Sa Pa được xây dựng xoay quanh một tình huống truyện khá đơn giản mà tự nhiên. Đó chính là cuộc gặp gỡ tình cờ của mấy người khách trên chuyến xe lên Sa Pa với anh thanh niên làm công tác khí tượng trên đỉnh Yên Sơn. Qua cuộc trò chuyện, tác giả khắc họa vẻ đẹp nhân vật anh thanh niên. Đó là một chàng trai 27 tuổi, tầm vóc nhỏ bé, khuôn mặt tươi tắn, luôn luôn rạng rỡ nụ cười, làm công tác khí tượng kiêm vật lý địa cầu trên đỉnh núi Yên Sơn cao hai nghìn sáu trăm mét.

Có lẽ với vẻ bề ngoài đó, anh cũng chỉ là một chàng trai bình thường như bao nhiêu người khác nhưng điều đáng nói là ẩn bên trong cái con người tưởng chừng như bình thường ấy ta bỗng nhận ra biết bao những phẩm chất tốt đẹp mà không phải ai cũng có được.

Trước hết ở nhân vật anh thanh niên là một con người có lý tưởng sống cao đẹp, khao khát cống hiến sức lực và tuổi trẻ của mình vào công cuộc xây dựng đất nước. Anh ngày đêm lao động hăng say, bền bỉ, không ngại khó khăn, gian khổ.

Như bao thanh niên khác, anh từ bỏ chốn phồn hoa đô hội, từ bỏ gia đình để một mình lên triền núi cao xa xôi ngày đêm làm công tác khí tượng, gắn cuộc đời mình với gió mây đèo núi, không gian bao la bát ngát, lặng lẽ và heo hút nơi núi đồi Sapa. Vì nhiệt tình yêu nước, nhiệt tình cống hiến nên anh sẵn sàng chấp nhận làm việc trong một môi trường đầy khó khăn và gian khổ.

Nếu công việc của anh chỉ là “đo gió, đo mưa, đo nắng, tính mây, đo chấn động mặt đất, dự vào việc báo trước thời tiết hằng ngày” thì thiết nghĩ nó cũng không mấy gì khó khăn. Nhưng công việc ấy được đặt trong một môi trường làm việc rất nghiêm khắc trên đỉnh Yên Sơn cao 2600m “bốn bề chỉ cây cỏ, mây mù lạnh lẽo”, mà tuyệt nhiên không một bóng người. Trong hoàn cảnh sống và làm việc đó, con người không chỉ đối mặt với cái lạnh, cái rét, gió bão mù mịt mà bên cạnh đó còn đối mặt với sự cô đơn, buồn chán, cái này mới thật là đáng sợ.

Cho nên trong những ngày đầu lên nhận công tác, vì chưa quen nên chàng trai đứng cảm và đây nhiệt huyết ấy cũng thấy buồn vì “thiếu hơi người”. Anh thấy mình như vì sao kia lẻ loi đơn độc giữa bầu trời cao rộng. Từ đó anh đã có một suy nghĩ, hành động rất ngộ nghĩnh và đáng yêu để giải tỏa nỗi buồn, nỗi cô đơn của mình bằng cách lấy khúc cây chắn ngang giữa đường, để cho chiếc xe khách nào đó đi qua phải dừng lại, anh có dịp cùng bác tài xế khuan khúc cây ấy đi. Trong những giây phút ngắn ngủi ấy anh được nhìn, được thấy, được trò chuyện dù trong giây lát cùng với những hành khách trên xe.

Công việc của anh vô cùng nhọc nhằn, vất vả. Mỗi ngày phải “ốp” đến bốn lần. Nhưng “gian khổ nhất là lần ghi và báo về lúc một giờ sáng”. Nửa đêm đang ngủ, “nghe chuông đồng hồ chỉ muốn đưa tay tắt đi”. Nhưng rồi phải vùng dậy, chui ra khỏi chăn, xách ngọn đèn bão ra vườn giữa lúc “gió tuyết và bóng đêm lặng im bên ngoài như chỉ chực chờ mình ra là ào ào xô tới...mà gió thì giống như những nhát chổi lớn muốn quét đi tất cả...”. Đến khi “xong việc trở vào không tài nào ngủ được”.

Công việc gian khổ vất vả nhưng ngày cũng như đêm, dù mưa gió gào thét dữ dội, anh thanh niên vẫn cố gắng hoàn thành nhiệm vụ của mình. Sở dĩ như vậy là vì anh ý thức được tầm quan trọng và ý nghĩa trong công việc của mình. Nếu làm việc bê trễ hoặc báo cáo kết quả không chính xác có thể gây ra nhiều hậu quả đáng tiếc không chỉ cho đồng đội anh mà còn ảnh hưởng tới nhiều người, ảnh hưởng đến cả một vùng. Ngược lại nếu anh luôn luôn làm việc với tinh thần trách nhiệm cao độ, tin tức của anh được báo về chính xác, kịp thời, nó sẽ đem lại nhiều lợi ích lớn lao, phục vụ cho chiến đấu, cho sản xuất.

Nói sao hết những niềm vui mừng, hạnh phúc, sung sướng, tự hào về công việc của anh . Chính từ niềm vui trong công việc, anh càng cảm thấy yêu đời, yêu công việc của mình hơn bao giờ hết. Có thể nói cái chiến thắng của quân đội ta mà có một phần không nhỏ là công lao của anh đã trở thành nguồn động lực thôi thúc anh thanh niên chịu đựng gian khổ, sống đơn độc một mình bốn năm trời nơi núi rừng Sa Pa lạnh lẽo mà không có người thăm viếng.

Cũng từ đây ta nhận thấy hiện lên ở anh thanh niên một con người mang trong mình nhiều phẩm chất cao đẹp, có tinh thần trách nhiệm với công việc, sẵn sàng chịu đựng gian khổ, quyết tâm hoàn thành nhiệm vụ, khao khát công hiến tài năng sức lực của mình cho công cuộc xây dựng, bảo vệ đất nước.

Anh thanh niên con là người rất lạc quan yêu đời, có những suy nghĩ sâu sắc về lẽ sống, công việc của bản thân mình. Sống thui thủi một mình trên triền núi cao lạnh lẽo, heo hút nhưng không bao giờ anh cảm thấy cô đơn buồn chán. Bởi anh luôn tâm niệm: “khi ta làm việc ta với công việc là đôi sao lại bảo một mình”. Huống

chi việc của anh lại gắn liền với các anh em đồng chi dưới kia. Công việc ấy tuy gian khổ nhưng nếu cất nó đi thì anh sẽ buồn đến chết mất.

Như vậy đối với anh thanh niên công việc là niềm vui, là lẽ sống, là người bầu bạn, anh luôn tìm thấy được niềm vui và hạnh phúc trong công việc của mình nên không bao giờ anh cảm thấy buồn bã và cô đơn.

Không chỉ lấy công việc làm niềm vui, xua tan nỗi cô đơn, trống trải khi phải sống một mình trên núi cao heo hút anh thanh niên còn nghĩ ra cách để làm cho cuộc sống của mình trở nên tươi vui hơn, thi vị hơn. Anh trồng hoa, nuôi gà và đọc sách. Anh lấy hoa làm bầu bạn, cùng trải lòng mình trên từng trang sách, trò chuyện đối thoại với các nhà văn, ngày ngày cảm nhận vẻ đẹp chập chờn hư ảo nên thơ của núi đèo Sa pa trong khói sương mờ ảo.

Cuộc đời riêng của anh thu gọn lại một góc trái gian với chiếc giường con, một chiếc bàn học, một cái giá sách,... với bộ bàn ghế, sổ sách, biểu đồ, thống kê, máy bộ đàm, tất cả đều sạch sẽ, gọn gàng, ngăn nắp. Một đời sống vừa giản dị, thanh bạch mà cũng tao nhã biết bao.

Ở anh thanh niên, ta còn thấy một con người khiêm tốn, có lối sống giản dị. Sau khi nghe anh thanh niên kể về cuộc sống khó khăn gian khổ của mình ở Sa pa, nhà họa sĩ già vô cùng khâm phục, xúc động trước những suy nghĩ, tình cảm và cuộc sống âm thầm lặng lẽ cao đẹp của anh. Ông có ý định dùng ngòi bút của mình để ghi lại bức chân dung về một con người cao đẹp như anh dù ông biết rằng “bắt gặp một con người như anh ta là một cơ hội hãn hữu cho sáng tác và để hoàn thành sáng tác là một chặng đường dài”.

Nhưng anh thanh niên đã khiêm tốn từ chối và quyết định giới thiệu cho nhà họa sĩ những người khác mà anh nghĩ là xứng đáng được vẽ hơn mình. Đó là ông kĩ sư vườn rau tự tay mình làm thay công việc loài ong, thụ phấn cho hàng vạn cây su hào để củ su hào nước ta ăn được to hơn, ngọt hơn trước. Đó là một đồng chí nghiên cứu khoa học ngày đêm nỗ lực làm một bản đồ sét riêng cho nước ta, suốt 11 năm trời không một ngày xa cơ quan, không đi đâu tìm vợ. Cái cử chỉ đó cho thấy ở anh thanh niên một con người khiêm tốn, giản dị, anh không bao giờ đề cao công việc của mình hơn người khác mặc dù công việc của anh có ý nghĩa không nhỏ đối với đất nước, cuộc sống của nhân dân.

Anh lại là một người hết sức chân thành, cởi mở, hiếu khách. Mặc dù chỉ tình cờ gặp gỡ ông họa sĩ và cô kĩ sư nhưng anh thanh niên đối xử với họ rất nồng hậu, ấm áp tình người. Anh đã tặng cho cô kĩ sư một bó hoa thật to, thật đẹp. Anh tặng cho ông họa sĩ một làn trứng gà để họ ăn dọc đường. Ngay cả với bác lái xe, người mà anh chỉ trao đổi một vài lần nhưng khi nghe tin vợ bác bị ốm, anh đã đào ngay một

củ tam thất để tặng cho bác làm thuốc bổ dưỡng chữa bệnh cho bác gái. Một làn trứng, một bó hoa, một củ tam thất tuy là những món quà đơn sơ nhỏ bé nhưng ẩn chứa trong đó là tấm lòng hiếu khách, yêu mến chân thành của anh thanh niên dành cho những người khách quý của mình

Tóm lại anh thanh niên là hình ảnh tượng trưng cho những con người mới, những con người sống âm thầm lặng lẽ, lao động quên mình để đóng góp một phần nhỏ bé vào công cuộc xây dựng và bảo vệ tổ quốc. Đó là những con người có lí tưởng sống, hoài bão cao đẹp, biết hi sinh những hạnh phúc riêng tư vì lẽ sống lớn, tự nguyện sống xa gia đình, làm những công việc nặng nhọc nhất nhưng có ích cho đời. Đó là những trí thức giàu lòng yêu nước, tràn đầy nhiệt huyết tuổi trẻ, khao khát được lao động cống hiến, được góp sức mình vì đất nước nhân dân.

Cuộc sống cao đẹp của anh thanh niên đã làm cho cô kĩ sư trẻ đầy nhiệt huyết có những suy nghĩ đúng đắn về hướng đi sắp tới của cuộc đời mình. Rồi đây cô cũng sẽ như anh, để lại sau lưng những gì tốt đẹp nhất để dấn thân vào những vùng đất xa xôi của Tổ quốc để cống hiến tài năng, sức trẻ của mình trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Có thể nói không chỉ anh thanh niên mà tất cả những con người có lối sống cao đẹp trong cuộc đời này sẽ có một sức ảnh hưởng mạnh mẽ, sẽ khơi gợi trong ta những tư tưởng tình cảm tốt đẹp, sẽ tiếp thêm niềm tin sức mạnh giúp ta vượt qua khó khăn gian khổ để thực hiện ước mơ, hoài bão của cuộc đời mình, để sống một cuộc đời thật có ý nghĩa cho mình và cho người khác.

Đối với ông họa sĩ, cuộc sống của anh thanh niên rất đẹp, rất nên thơ, rất đáng để cho mỗi người chúng ta khâm phục. Chính cuộc sống nên thơ tuyệt đẹp, đầy tình thương và trách nhiệm đó là nguồn cảm hứng bất tận của nghệ thuật để từ đó người nghệ sĩ cho ra đời những tác phẩm có giá trị. Ông muốn ghi lại bức chân dung của chàng trai giàu nghị lực, tình thương, trách nhiệm ấy để.

Hình ảnh đó không chỉ là tấm gương sáng tiêu biểu cho một thời kì đầy đau thương nhưng vô cùng anh dũng của dân tộc mà đó là con người của mọi thời đại, những con người làm việc quên mình mà không đòi hỏi đáp đền, không cần một ai biết đến, những con người bình thường trong cuộc sống này. Nếu chịu khó nhìn kĩ ta sẽ nhận ra nét đẹp của những viên ngọc sáng ngời ẩn chứa trong tâm hồn họ. Những con người đó chính là chất thơ của cuộc sống làm cho cuộc sống này đẹp đẽ hơn, lung linh hơn.

Lặng lẽ Sa Pa là lời nhắn nhủ chân thành, tha thiết đối với con người trong thời đại đó và cả hôm nay và đặc biệt là thế hệ trẻ hãy sống những tháng ngày đẹp nhất, làm những công việc bình thường nhất nhưng có ích cho đời. Hãy sống chân thành,

đầy tình thương và trách nhiệm đối với bản thân, gia đình xã hội để mình là một thanh âm trong trẻo trong bản đàn của sự sống đa thanh sắc, muôn màu muôn vẻ.

Phân tích vẻ đẹp nhân vật anh thanh niên - Mẫu số 2

Lặng lẽ Sa Pa là một truyện ngắn được rút trong tập “Giữa trong xanh” của Nguyễn Thành Long. Truyện ca ngợi những con người sống giữa non xanh lặng lẽ nhưng vô cùng sôi nổi hết lòng vì tổ quốc, có trái tim nhân hậu cao đẹp. Bằng cảm hứng hiện thực và trữ tình nhà văn đưa ta đến với Sa Pa – thành phố trong sương của miền Tây Bắc đẹp như một huyền thoại từ cảnh sắc đến những con người rất đáng yêu. Anh thanh niên làm khí tượng thủy văn để lại ấn tượng mạnh trong lòng người đọc.

Lặng lẽ Sa Pa mang cốt truyện đơn giản xoay quanh một tình huống bất ngờ trên đỉnh Yên Sơn cao 2600m. Truyện có một chất thơ bàng bạc từ khung cảnh thiên nhiên đến tâm hồn con người. Nhân vật anh thanh niên được hiện lên chủ yếu qua điểm nhìn của ông họa sĩ bác lái xe. Cuộc gặp gỡ chưa đầy 30 phút nhưng cũng đủ để các nhân vật ghi lại trong ấn tượng của mình bức chân dung về người thanh niên mới xã hội chủ nghĩa.

Sa Pa đẹp và đầy chất thơ, mảnh đất Lào Cai là một tỉnh thuộc Tây Bắc của Tổ quốc vậy mà mảnh đất ấy không hề hoang vu trái lại rất hữu tình và rất tráng lệ. Khi xe vừa lên dốc, trạm dừng chân là con suối trắng xóa. Sa Pa với những rặng đồi, những đàn bò lang cổ đeo chuông như dẫn hồn du khách lạc vào miền đất đẹp kì thú... Đó là nền thiên nhiên để con người nổi lên với tình yêu tổ quốc và hết mình cống hiến cho đất nước. Con người Sa Pa với sự say mê cống hiến lặng lẽ được khắc họa qua hình ảnh anh thanh niên mang vẻ đẹp trong cách sống trong tâm hồn trong suy nghĩ.

Anh thanh niên qua điểm nhìn của ông họa sĩ là một anh thanh niên vô danh 27 tuổi, tốt nghiệp ra trường xung phong trở về quê hương làm công tác khí tượng kiêm vật lý địa cầu trên đỉnh Yên Sơn cao 2600m “một trong những người cô độc nhất thế gian”. Công việc của anh là “đo gió, đo mưa, đo nắng, tính mây, đo chấn động mặt đất” góp phần phục vụ sản xuất và chiến đấu. Công việc đòi hỏi tinh thần trách nhiệm cao ý chí nghị lực rất lớn “Rét, rét lắm bác ạ! Ở đây có cả mưa tuyết nữa đấy”. Nhưng gian khổ nhất là anh phải vượt qua sự cô đơn vắng vẻ quanh năm không một bóng người. Cuộc sống tuy gian khổ nhưng anh đã tự tạo cho mình một cuộc sống nề nếp phong phú: trồng hoa, nuôi gà, tự học và đọc sách ngoài giờ làm việc. Thỉnh thoảng xuống núi anh tìm gặp bác lái xe cùng khách qua đường thăm hỏi giúp đỡ để vui bớt đi nỗi cô đơn nỗi nhớ người. Anh đã biết làm chủ mình sống có ích cho đời và anh rất vui sướng khi một lần nhờ anh góp phần phát hiện một

đám mây khô nên quân ta hạ được bao nhiêu phản lực, anh thấy “Từ hôm ấy cháu sống thật hạnh phúc”.

Anh không chỉ đáng yêu trong cách sống mà còn rất đáng yêu trong suy nghĩ. Với anh quan niệm về người cô độc rất đơn giản: “Khi ta làm việc ta với công việc là đôi hướng chỉ việc của cháu gắn liền với việc của bao anh em đồng chí dưới kia”. Rõ ràng cuộc sống của anh không còn buồn tẻ và cô đơn vì anh còn có một nguồn vui khác là công việc. Và anh tâm sự với cô kỹ sư “Lúc nào tôi cũng có người trò chuyện nghĩa là sách ấy mà”. Anh coi những cuốn sách như những người bạn quý để có bạn trò chuyện. Khi giải thích về nỗi nhớ người của mình thì anh cho rằng “người thì ai mà chả thèm? Mình sinh ra là gì? Mình ở ở đâu mình vì ai mà làm việc?”. Anh không phải người đặc biệt nhưng nỗi nhớ người nhớ nhà anh đã có dồn nén để hoàn thành nhiệm vụ góp một phần sức lực nhỏ bé của mình cho quê hương đất nước.

Tuy công việc khó khăn vất vả và rất quan trọng nhưng anh luôn cảm thấy mình nhỏ bé bình thường so với nhiều người khác. So với độ cao anh đang ở đang làm việc không bằng người bạn “trên đỉnh Phanxipang cao ba nghìn một trăm bốn mươi hai mét”. Khi ông họa sĩ muốn vẽ chân dung anh, anh đã nhiệt tình giới thiệu với ông họa sĩ nhiều người khác xứng đáng hơn mình: ông kỹ sư vườn rau ngày này sang ngày khác ông ngồi im trong vườn su hào, rình xem cách ông lấy phấn, thụ phấn cho hoa su hào rồi để được theo ý mình tự ông cầm một chiếc que, mỗi ngày chín mười giờ sáng lúc hoa tung cánh đi từng cây su hào làm thay cho ong, hàng vạn cây như vậy để củ su hào nhân dân toàn miền Bắc nước ta được ăn to hơn, ngọt hơn trước. Đồng chí nghiên cứu khoa học mười một năm không rời xa cơ quan không đi đến đâu mà tìm vợ chán đồng chí cứ hỏi dần đi còn cái bản đồ sét thì sắp hoàn thành.

Anh còn là một tấm lòng nhân hậu cao đẹp. Anh gửi biếu vợ bác lái xe vừa ốm dậy củ tam thất. Anh tặng cô kỹ sư lên thăm nhà mình một bó hoa rõ to và đẹp. Anh gửi các vị khách một làn trứng để ăn trưa. Toàn là cây nhà lá vườn, nhưng đằng sau món quà ấy là cả một tấm lòng cao cả đầy tình người. Anh là một tri thức có lối ứng xử lịch sự, ấm áp tình yêu thương. Anh thanh niên thật đẹp sống với lí tưởng cao đẹp giữa non xanh lặng lẽ nhưng vẫn tự giác cống hiến cho quê hương đất nước. Có lẽ anh đã hiểu sâu sắc tâm niệm của Tô Hữu:

Nếu là con chim chiếc lá
Thì con chim phải hót, chiếc lá phải xanh
Lẽ nào vay mà không trả
Sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình”

Dường như trong mỗi bức tranh tả cảnh, tả người, nhà văn đều gửi gắm một tình cảm yêu mến vào đó. Qua “Lặng lẽ Sa Pa”, Nguyễn Thành Long không những lôi cuốn người đọc bằng tình tiết, sự kiện, bằng phẩm chất của từng nhân vật mà còn làm cho thế giới tâm hồn của mỗi người được mở rộng, nâng cao. Những bức tranh phong cảnh được vẽ bằng ngôn ngữ văn học trong sáng thể hiện sự rung cảm tinh tế và tài năng của nhà văn

Sung sướng thay những con người sống với một khát vọng cao thượng và tìm thấy chỗ đứng của mình trong đời. Không có gì đi tìm một công việc phải to tát, vĩ đại thì con người mới bộc lộ được hết phẩm chất của mình, trong bất kì hoàn cảnh nào, ngay khi sống giữa thâm sơn cùng cốc, sống trong hoàn cảnh “cô độc nhất thế gian”, con người có tâm hồn đẹp, có lối sống đẹp vẫn đầy sức hấp dẫn. Cùng với ông họa sĩ, nhà văn Nguyễn Thành Long thực sự đã vẽ được thành công chân dung của một nhân vật đẹp trong đời, một chân dung tuy chỉ kí họa trong mấy mươi phút nhưng vẫn có một vẻ đẹp thâm trầm...

Phân tích nhân vật anh thanh niên trong văn bản Lặng lẽ Sa Pa - Mẫu số 3

Nguyễn Thành Long là một cây bút chuyên viết truyện ngắn và kí. Nét đặc sắc trong truyện ngắn của ông là luôn tạo hình tượng đẹp, ngôn ngữ trong trẻo, nhẹ nhàng, sáng tác của nhà thơ có nhiều đặc sắc. Nổi bật sáng tác của ông có thể nói đến là "Lặng lẽ Sa Pa". Truyện được viết năm 1970, với tên truyện ta thấy Sa Pa là một nơi yên lặng để có thể nghỉ ngơi nhưng cạnh vẻ bề ngoài đó chính là sự sôi nổi của tuổi trẻ, chính là anh thanh niên.

Trước tiên tác giả giới thiệu cho người đọc một vùng đất đầy ấn tượng, vẻ đẹp của thiên nhiên Sa Pa đã làm nền cho con người Sa Pa, những con người làm nghiên cứu khoa học trong lặng lẽ mà rất khẩn trương vì lợi ích đất nước, cuộc sống con người. Trong đó có anh thanh niên làm công tác khí tượng kiêm vật lí địa cầu. Anh thanh niên được giới thiệu là "người cô độc nhất thế gian" một mình làm việc trên đỉnh Yên Sơn cao 2600 mét, quanh năm suốt tháng bốn bề mây phủ giá lạnh, anh cô độc "thèm người", công việc mỗi ngày của anh “đo gió, đo mưa, đo nắng, tính mây đo chấn động mặt đất”. Nhằm dự vào việc báo trước thời tiết hàng ngày phục vụ sản xuất và chiến đấu, công việc đòi hỏi tỉ mỉ, chính xác, có tinh thần trách nhiệm cao.

Công việc gian khổ vất vả nhưng anh thanh niên vẫn yêu nó, làm việc vất vả. Có lần anh phát hiện một đám mây khô lên quân ta đã tiêu diệt nhiều máy bay Mỹ trên cầu Hàm Rồng, anh thấy mình hạnh phúc. Chính lòng say mê công việc mà anh đã vượt qua nỗi cô đơn, buồn chán. Anh có những suy nghĩ chân thành mà sâu sắc: “Hồi chưa vào nghề... bây giờ là làm nghề này cháu không nghĩ như vậy nữa” và

khi ta làm việc là đôi sao gọi là một mình được, hưởng chi việc của cháu gắn liền với bao anh em đồng chí dưới kia. Công việc của cháu gian khổ thế đấy nhưng cất nó đi cháu buồn đến chết mất”. Qua những lời tâm sự này ta thấy đó là suy nghĩ và lối sống cao đẹp của anh thanh niên càng thấy yêu mến, quý trọng những con người như thế, biết làm chủ bản thân, ý thức sâu sắc của mục đích làm việc.

Vẻ đẹp, nếp sống, tính cách biết tự làm đẹp cho cuộc sống. Tuy sống trong điều kiện thiếu thốn nhưng người thanh niên ấy vẫn ham mê công việc biết sắp xếp lo toan cuộc sống riêng ngăn nắp. Anh tự biết làm cho cuộc sống của mình vui vẻ đầm ấm thơ mộng, ý nghĩa. Anh trồng hoa “hoa đơn, hoa thược dược, vàng, tím,... vườn hoa khoe sắc rực rỡ hàng ngày như động viên tiếp sức làm cho tâm hồn mộng mơ, yêu cuộc sống”. Anh đọc sách, trò chuyện, lấy sách làm bạn tri ân, tri kỉ. Anh nuôi gà lấy thêm thực phẩm, tạo không khí gia đình vui tươi đầm ấm. Thế giới riêng của anh “một gian nhà ba gian sạch sẽ với bàn ghế, sách vở... Có lẽ chính lối sống đẹp đẽ đó khiến anh quên đi hoàn cảnh cô độc, công việc khắc nghiệt để thấy yêu nghề yêu cuộc sống hơn.

Anh là người khiêm tốn thành thực đáng quý. Khi ông họa sĩ muốn vẽ chân dung anh, anh từ chối bởi vì công việc và đóng góp của mình còn nhỏ bé, chưa thấm vào đâu so với những người mà anh rất cảm phục, ông kĩ sư dưới vườn rau Sa Pa, người đồng chí nghiên cứu khoa học. Anh nhiệt thành giới thiệu những con người làm việc thầm lặng. Đáng quý mến nữa ở anh đó là tấm lòng rộng mở, chân thành, gần gũi, thân thiết với tất cả mọi người. Với bác lái xe đường như đã trở thành người bạn thân tình, anh chu đáo nhớ cả việc vợ bác mới ốm dậy, gửi củ tam thất về làm quà cho bác gái.

Với những người bạn mới như ông họa sĩ, cô kĩ sư anh vui mừng đến luống cuống khi biết họ sẽ lên thăm nơi ở và làm việc của mình. Anh đếm từng phút tìm thời gian gặp gỡ gắn bó vô cùng, anh thèm khao khát nghe chuyện dưới xuôi. Thời gian trôi đi thật nhanh, giờ phút chia tay đã đến anh thanh niên xúc động và đưa vào tay ông họa sĩ bằng vài nét khắc họa tác giả làm nổi bật hình ảnh anh thanh niên, bức chân dung với những vẻ đẹp tinh thần, tình cảm, lối sống, những suy nghĩ về lí tưởng.

Qua bài Lặng lẽ Sa Pa của Nguyễn Thành Long chúng ta cần phải biết quý trọng cuộc sống, yêu thương cuộc sống nhiều hơn nữa. Tác giả đã làm nổi bật nên một hình ảnh anh thanh niên chân thật, sống tình cảm và luôn khao khát có một cuộc sống tự do. Anh thanh niên là một trong những hình mẫu lý tưởng cho cuộc sống hiện nay để các bạn trẻ noi gương theo.

Phân tích về nhân vật anh thanh niên - Mẫu số 4

Nguyễn Thành Long (1925 - 1991) là một trong tác giả xuất sắc chuyên viết truyện ngắn với những con người ở hậu phương luôn âm thầm, lặng lẽ cống hiến hết mình cho đất nước, tổ quốc. Và một trong những nhân vật tiêu biểu nhất phải kể đến nhân vật anh thanh niên trong truyện ngắn "Lặng lẽ Sa Pa" sáng tác năm 1970. Đồng thời ở anh cũng bộc lộ lên những phẩm chất, triết lý tươi đẹp đáng trân quý và lớn lao về cuộc sống và công việc ở thời đại mới.

Trước hết, trong một hoàn cảnh sống và làm việc khó khăn nhưng anh đã vượt lên để sống đẹp và làm việc có ích cho cuộc đời. Anh thanh niên được tác giả giới thiệu qua nhân vật bác lái xe là người 27 tuổi, sống một mình trên đỉnh núi Yên Sơn cao 2600m. Ở đó là một khung cảnh vô cùng khắc nghiệt với bốn bề là mây mù, hiểm trở. Vì thế, đã có những lúc anh thèm người đến nỗi phải tự chặt cây chắn đường chỉ để được gặp người - đó là lúc anh mới lên công tác. Với công việc khí tượng kiêm vật lí địa cầu chuyên "đo gió, đo nắng, tính mây, đo chấn động mặt đất...".

Công việc này đòi hỏi phải có sự tỉ mỉ, chính xác và có tinh thần trách nhiệm cao. Nhưng dù ở nơi cô đơn, heo lánh nhất của đất nước anh vẫn không bỏ quên nhiệm vụ của mình, thậm chí những lúc gió rét nhất của 1 giờ sáng anh cũng không ngại khó để hoàn thành. Qua đó, ta có thể thấy được một vẻ đẹp đáng trân trọng về anh thanh niên, một người trẻ tuổi dám đương đầu sự thử thách công việc nơi cô đơn, vắng vẻ.

Anh thanh niên mang nhiều phẩm chất tốt đẹp về suy nghĩ, lý tưởng cũng như tình cảm cao đẹp. Anh luôn sống gắn bó với sự nghiệp đất nước, có trách nhiệm với cuộc đời, không ngừng cống hiến lý tưởng cho đất nước. Điều đó được biểu qua hành động xin xung phong đi bộ đội khi đất nước có chiến tranh không thành thì anh lại xung phong làm khí tượng trên núi cao. Và với công việc thầm lặng của mình thì anh luôn yêu quý và say mê. Bởi anh ý thức được công việc đơn giản này vô cùng hữu ích cho cuộc sống và cho nhiều người khác.

Và ta càng khâm phục tinh thần làm việc đầy trách nhiệm của anh hơn khi giữa hoàn cảnh lạnh lẽo, heo vắng ấy anh lại xem công việc với mình là bạn "công việc của cháu gian khổ thế đấy chứ cất nó đi cháu buồn chết mất". Cũng nhờ suy nghĩ ấy mà không hề cảm thấy cô đơn trên đỉnh núi Yên Sơn mà ngược lại anh vô cùng hạnh phúc trong công việc của mình. Và suy nghĩ đẹp về công việc ấy khiến anh thêm yêu cuộc sống và con người xung quanh hơn, giúp anh có thêm nghị lực để vươn lên, để cuộc sống đẹp, đầy ý nghĩa với đất nước với cuộc đời.

Chưa hết, anh không chỉ có ý chí vươn lên giữa hoàn cảnh khắc nghiệt và suy nghĩ, lý tưởng cũng như tình cảm cao đẹp mà còn có những hành động đẹp đáng học hỏi và trân trọng. Những hành động đẹp ấy là anh tự vượt qua hoàn cảnh khó khăn để sống và làm việc thành công, chiến thắng chính mình. Anh tự nguyện cũng như tự giác yên tâm công tác hoàn thành xuất sắc công việc được giao. Đồng thời, cùng lòng yêu nghề là tinh thần ý thức trách nhiệm giúp anh giỏi nghề và thạo nghề. Đến nỗi "ban đêm không nhìn thấy bằng mắt nhìn gió lay lá hay nhìn trời....có thể nói được mây tính được gió". Bên cạnh đó, anh làm việc rất hiệu quả, góp phần vào chiến công chung của dân tộc và chiến công vẻ vang nhất phải kể đến là "giúp bộ đội hạ được nhiều máy bay Mỹ trên cầu Hàm Rồng nhờ phát hiện đám mây khô".

Những hành động đẹp của anh thanh niên không dừng lại ở đó. Mặc dù đạt được nhiều thành tích đáng khen ngợi trong công việc nhưng anh không ngừng, nỗ lực học hỏi để hoàn thiện mình hơn. Vì thế, anh không ngừng đọc sách để nâng cao trình độ hiểu biết, anh xem sách là bạn, là niềm vui trong cuộc sống.

Từ những hành động đẹp trên anh thanh niên đã hình thành và có nhiều phong cách sống cũng như tình cảm đẹp đẽ. Điều đó được thể hiện việc anh tự tổ chức, sắp xếp cuộc sống của mình thêm vui vẻ và đầm ấm hơn. Anh tự trồng hoa với đủ màu sắc và chủng loại từ hoa đơn, hoa cắm chướng, xanh, vàng, tím... để cuộc sống tinh thần thêm thú vị, tươi mát. Hay anh tự nuôi gà vừa để cung cấp thực phẩm hằng ngày lại vừa gọi lên được không khí gia đình êm ấm, ấm áp.

Qua những dẫn chứng này trong tác phẩm, ta có thể thấy cuộc sống đẹp tuy giản dị nhưng tao nhã, khoa học, tâm hồn không cô độc, cằn cỗi, vươn lên khó khăn, khắc nghiệt. Đặc biệt, anh thanh niên còn là người giàu tình cảm, mến khách. Sống một mình với anh củ tam thất vô cùng cần thiết nhưng anh sẵn sàng tặng bác lái xe khi nghe tin vợ bác bị ốm, tặng cô kỹ sư một bó hoa và tặng giỏ trứng gà cho bác họa sĩ. Anh cũng luôn tự hào về người bố đi bộ đội của mình và khao khát gặp nói chuyện với mọi người.

Và ta càng thấy được một tính cách đẹp và đáng trân trọng hơn ở anh bởi tính khiêm tốn. Khi được ông họa sĩ muốn vẽ anh nhưng lại giới thiệu những người xứng đáng hơn như ông kỹ sư vườn rau, anh cán bộ nghiên cứu sét...). Có thể thấy qua việc miêu tả những phong cách sống đẹp của anh thanh niên, tác giả đã làm nổi bật lên bức tranh con người lao động vô danh (anh thanh niên - một danh từ chung) là những mà "không ai nhớ mặt đặt tên nhưng đã làm ra đất nước - Đất nước của Nguyễn Khoa Điềm" nhưng sống có lý tưởng, âm thầm, lặng lẽ cống hiến cho cuộc sống, cho quê hương, đất nước.

Bằng nghệ thuật kể chuyện theo ngôi thứ ba, anh thanh niên được nhìn nhận qua các nhân vật khác là cô kỹ sư, ông họa sĩ và bác lái xe, tác giả Nguyễn Thành Long đã khắc họa thành công những vẻ đẹp, tính cách của anh.

Như vậy, chỉ bằng một số chi tiết và chỉ xuất hiện trong 30 phút gặp gỡ ngắn ngủi, tác giả đã phác họa được nhân vật anh thanh niên trong Lặng lẽ Sa Pa với những nét đẹp về tinh thần, tình cảm, cách sống và những suy nghĩ về cuộc sống, về ý nghĩa công việc. Anh chính là đại diện tiêu biểu cho những người ở Sa Pa là chân dung người lao động mới.

Phân tích nhân vật anh thanh niên trong truyện Lặng lẽ Sa Pa - Mẫu số 5

Nghệ thuật tập trung tiêu biểu cái đẹp. Nếu cái đẹp là một cái gì gắn liền với cuộc sống, bắt nguồn từ lao động, tiêu biểu cho cái đẹp cuộc sống phải được coi là đối tượng miêu tả chủ yếu của nghệ thuật. Có lẽ xuất phát từ quan điểm ấy, Nguyễn Thành Long trong truyện ngắn Lặng lẽ Sa Pa của mình đã tập trung xây dựng các hình tượng nhân vật đẹp cả trong tâm hồn và tính cách. Trong số các nhân vật ấy, anh thanh niên làm công tác khí tượng ở Sa Pa gây một cảm xúc mạnh mẽ trong lòng người đọc.

Là một thanh niên hai mươi bảy tuổi, cái tuổi sôi nổi yêu đời ham hoạt động, anh đã tự nguyện nhân công tác một mình ở đỉnh Yên Sơn cao hai nghìn sáu trăm mét. Công việc tưởng như đơn giản, chỉ cần đo gió, đo mưa, tính mây, tính nắng cho chính xác nhưng anh phải vượt qua bao nhiêu khó khăn thử thách.

Anh tâm sự với ông họa sĩ già "gian khổ nhất là lần ghi và báo về lúc một giờ sáng. Rét bác ạ. Ở đây có cả mưa tuyết đấy. Xách đèn ra vườn, gió tuyết và lặng im lúc đó mới thật dễ sợ; nó như bị chặt ra từng khúc, mà gió thì giống những nhát chổi muốn quét đi tất cả, ném vứt lung tung..." Nhưng có lẽ cái khó nhất là phải sống một mình trên đỉnh núi, bốn bề chỉ có cây cỏ và mây mù lạnh lẽo, không một bóng người quanh năm suốt tháng.

Ở chỗ đó, muốn gặp người khác nhìn trông và nói chuyện là một điều khó. Vậy mà anh vượt qua tất cả sự gắn bó với công việc đến say mê khiến anh không cảm thấy cô độc vì anh thấy công việc của mình gắn bó với việc của bao anh em đoàn viên. Và nhất là anh thấy rõ với công việc của mình, anh đã được "dự vào việc báo trước thời tiết hằng ngày, phục vụ sản xuất, phục vụ chiến đấu". Có hiểu được như vậy mới thấy được hạnh phúc của anh khi được biết mình cũng góp phần vào cuộc chiến đấu hạ phần lực Mỹ trên cầu Hàm Rồng. Đẹp để biết bao, càng đọc tác phẩm Lặng lẽ Sa Pa ta càng phát hiện những nét đáng yêu đáng quý của người thanh niên ấy.

Anh ham mê đọc sách và nghiên cứu sách vở, tự lo liệu để thường xuyên có sách đọc. Anh tâm sự với cô gái trẻ "Cô cũng thấy đấy, lúc nào tôi cũng có người trò chuyện". Anh đã tạo cho mình cuộc sống sôi nổi năng động đầy hứng thú. Anh nuôi gà lấy trứng, trồng hoa lay ơn, thực dục vàng tím đỏ rực rỡ. Anh trồng vườn cây thuốc quý, anh sắp xếp một căn nhà ba gian sạch sẽ...

Cuộc sống tinh thần của anh sáng như pha lê, không vương hạt bụi. Trong cuộc tiếp xúc ngắn ngủi ba mươi phút với bác lái xe, ông họa sĩ già và cô kĩ sư nông nghiệp trẻ, tính hiếu khách, thái độ nhân hậu ấm tình người của anh ta làm ta cảm động. Anh lo lắng tìm thuốc quý để chữa bệnh cho người vợ bác lái xe, anh hái hoa gửi tặng cô gái, biếu làn trứng, làm thức ăn cho những vị khách quý bất chợt ghé thăm. Những nét tính cách trên ánh lên vẻ đẹp tâm hồn của anh, người thanh niên sống trong chế độ mới, làm chủ tập thể.

Thường các tác giả rất quan tâm đến việc đặt tên các nhân vật. Nhưng trong Lặng lẽ Sa Pa thì lại không như vậy. Nhân vật chính của chúng ta không có tên. Tác giả chỉ gọi đơn giản là "Anh thanh niên" kèm theo một nét vẽ đơn sơ "tâm vóc nhỏ bé, nét mặt rạng rỡ". Có lẽ đó cũng là một dụng ý nghệ thuật của tác giả, nó phù hợp với tính cách quen mình của anh. Khi nói về sự làm việc lẻ loi, anh không muốn nói về mình mà nói về người khác "một mình thì anh bạn trên đỉnh Phanxipang ba nghìn một trăm bốn mươi hai kia mới một mình hơn cháu". Khi ông họa sĩ già chỉ định vẽ anh thì anh giới thiệu "ông kĩ sư ở vườn rau dưới Sa Pa, đồng chí cán bộ khoa học nghiên cứu làm bản đồ set riêng cho nước nhà". Tính khiêm tốn, anh không muốn mình được đề cao.

Viết đến đây, ta lại nhớ đến bài thơ Dáng đứng Việt Nam của Lê Anh Xuân. Nhân vật trữ tình trong bài thơ của anh cũng là một người anh hùng "không một tấm hình, không một dòng địa chỉ" mà tác giả gọi bằng cái tên chung – Anh giải phóng quân. Những con người của đất nước đó đã gặp nhau ở đức tính hi sinh quên mình chẳng? Những con người anh hùng vô danh ấy đã "ngày đêm làm việc và lo nghĩ như vậy cho đất nước" một cách thâm lặng, không chút ồn ào khoa trương. Họ làm việc, công tác rất sôi nổi hăng hái nhưng không lên gân, tâm hồn họ đẹp đẽ và trong sáng nhưng không đơn giản. Trong Lặng lẽ Sa Pa ta thấy họ là cả một tập thể: người bạn ở đỉnh núi Phanxipang, ông kĩ sư, người cán bộ khoa học. Qua thân thể, cuộc đời của một con người bình thường từ quần chúng mà ra ấy, nhà văn đã phản ánh được tư tưởng mới của thời đại Cách mạng chúng ta. Vì thế, nhân vật ấy trở thành điển hình và có tác dụng giáo dục mạnh mẽ.

Mặt khác, các nhân vật trong truyện từ bác lái xe, đến ông họa sĩ già, cô gái trẻ đều góp phần làm cho hình ảnh anh thanh niên được sinh động và đậm nét hơn. Bác lái xe xuất hiện chỉ có tác dụng dẫn dắt giới thiệu nhân vật chunhs nhưng chính lời nói

của bác lại gây sự chú ý, hứng thú cho người đọc. Ông họa sĩ già với niềm say mê và sự suy tư trầm lắng trước sự xuất hiện bất ngờ của một đối tượng nghệ thuật, mà bao lâu ông khó nhọc tìm kiếm, đã đem đến cho hình tượng anh thanh niên một vẻ đẹp hồn nhiên chân thật mà cũng hết sức độc đáo.

Đặc biệt, cuộc gặp gỡ bất ngờ của cô kĩ sư nông nghiệp với anh cán bộ khí tượng trẻ tuổi. Cô gái bàng hoàng khi đột nhiên khám phá trên mây trang sách đọc dở của anh cuộc sống tinh thần tuyệt đẹp.

Những nét miêu tả tinh tế của tác giả về tâm tư, dáng điệu cử chỉ góp phần tô điểm thêm một cách ý nhị, duyên dáng cho bức chân dung của nhân vật chính.

Trong tác phẩm Lặng lẽ Sa pa không có nhân vật tiêu cực nhưng không phải vì thế mà tác phẩm kém giá trị hiện thực. Nhân vật của Nguyễn Thành Long gần gũi, quen thuộc với chúng ta vì tính cách nhân vật được bộc lộ qua những quan hệ thường ngày, qua những nỗi niềm, tâm sự, suy nghĩ ... chứ không qua những biến cố, sự kiện ồn ào.

Những thắng lợi và thất bại, niềm vui sướng và sự đau xót, cuộc đấu tranh giữa cái cũ và cái mới ... ngày nay đang diễn ra xáo động, rạo rục đêm ngày. Những mầm mống, những yếu tố mới, những hi vọng mới cứ kế tiếp nhau ngày càng nảy nở. Đó là cảm nghĩ của chúng ta sau khi đọc xong những trang cuối cùng câu chuyện. Những con người rõ nét, xinh đẹp say sưa lao động nhiệt tình yêu cuộc sống hiện lên trong sách. Những hình tượng thu hút trí tưởng tượng và tình cảm của ta, làm ta thiết tha yêu mến và đồng tình, mong muốn noi gương sống như những con người đó.

Bài văn phân tích nhân vật anh thanh niên - Mẫu số 6

Puskin từng viết: “Linh hồn là ấn tượng của một tác phẩm. Cây cỏ sống được là nhờ ánh sáng, chim muông sống được là nhờ tiếng ca, một tác phẩm sống được là nhờ tiếng lòng của người cầm bút”. Và trong tác phẩm “Lặng lẽ Sa Pa”, Nguyễn Thành Long đã để tiếng lòng của mình cất lên, để linh hồn tác phẩm bay lên qua hình tượng nhân vật anh thanh niên.

Tác phẩm có cốt truyện khá đơn giản. Tất cả xoay quanh cuộc gặp gỡ tình cờ giữa các nhân vật: ông họa sĩ, cô kĩ sư và anh thanh niên làm việc trên đỉnh núi Yên Sơn. Cuộc trò chuyện ngắn ngủi chỉ có 30’ nhưng đã để lại những dư vị ngọt ngào.

Vẻ đẹp trước nhất mà ta thấy ở anh thanh niên đó là niềm đam mê, trách nhiệm với công việc. Là một người trẻ, chắc hẳn anh cũng mang trong mình nhiều ước mơ và khát vọng được đi đến những khung trời xa, khám phá những mảnh đất mới. Vậy

mà, ở độ tuổi thanh xuân môn môn ấy, anh đã chọn cho mình công việc khí tượng kiêm vật lí địa cầu trên đỉnh Yên Sơn cao hai nghìn sáu trăm mét quanh năm chỉ có mây mù và sương phủ.

Công việc vất vả và cô độc nhưng anh không hề than buồn, than khô, anh kể về nó một cách hào hứng: Nhiệm vụ của anh là đo gió, đo mưa, đo nắng, tính mây, đo chấn động mặt đất, dự vào việc báo trước thời tiết hằng ngày, phục vụ sản xuất, phục vụ chiến đấu. Anh kể về những máy móc của mình như kể về những người bạn: cái thùng đo mưa, máy nhật quang ký, máy đo chấn động vỏ quả đất.

Công việc của anh vô cùng khó khăn, vất vả, lại còn phải chịu thêm cái thời tiết mưa gió khắc nghiệt: mỗi ngày anh phải báo về “nhà” bằng máy bộ đàm bốn lần: bốn giờ, mười một giờ, bảy giờ tối, lại một giờ sáng. Gian khổ nhất là lần báo về lúc một giờ sáng, khi ấy có cả mưa tuyết. Nếu là người khác, khi nghe thấy tiếng đồng hồ báo thức, có lẽ sẽ tắt đi ngủ tiếp, nhưng anh thì khác. Anh chui ra khỏi chăn, xách ngọn đèn bão ra vườn. Con người thật quá nhỏ bé trước thiên nhiên vũ trụ, nhưng ý chí của con người thì không một thế lực nào có thể đánh bại được. Bên trong con người anh thanh niên chính là cái lửa của tuổi trẻ, cái lửa của nhiệt huyết đối với công việc, ngọn lửa ấm áp ấy đã xua đi phần nào cái giá lạnh của ngọn núi cô đơn lạnh lẽo kia.

Công việc của anh nói chung là dễ, nhưng cần độ chính xác cao. Tất cả đều được anh hoàn thành với tinh thần tự giác, sự cần mẫn, chăm chỉ. Đặc biệt, khó khăn hơn cả thời tiết khắc nghiệt, đó là sự cô đơn vắng vẻ, quanh năm không có một bóng người.

Ta còn thấy ở anh thanh niên ngời sáng lên một tâm hồn thật đẹp. Anh có tấm lòng nhân hậu, quan tâm tới mọi người. Quanh năm chỉ làm bạn với rừng xanh, mây trắng, bão tuyết, sương rơi, ta hiểu vì sao anh lại “thèm người” đến thế. Vì vậy, anh lại càng trân trọng hơn sợi dây liên hệ giữa mình với mọi người. Biết vợ bác lái xe bị ốm, anh biểu bác củ tam thất, ông họa sĩ và cô kĩ sư lên nhà chơi, anh đãi họ bằng món nước chè pha nước mưa thơm như nước hoa của Yên Sơn nhà anh. Lúc chào tạm biệt, anh không quên tặng hai làn trứng- đều là những món cây nhà lá vườn. Cuộc sống của anh không hề nhàm chán mà rất khoa học, ngăn nắp. Anh tự trồng hoa, nuôi gà, tự học và có sách làm bạn lúc cô đơn. Anh thanh niên còn rất đáng yêu trong suy nghĩ. Anh không còn cô đơn nữa vì đã có công việc làm bạn: “Khi ta việc, ta với công việc là đôi, sao gọi là một mình được? Huống chi việc của cháu gắn liền với việc của bao anh em, đồng chí dưới kia. Công việc của cháu gian khổ thế đấy, chứ cất nó đi, cháu buồn đến chết mất”. Công việc chính là nguồn vui, nguồn hạnh phúc của anh, là sợi dây gắn kết anh với mọi người. Và công việc ấy

càng có ý nghĩa hơn khi anh biết những cống hiến của mình đang góp phần phục vụ cho quê hương, đất nước. Với anh, hạnh phúc chính là làm việc, là cống hiến:

“Nếu là con chim chiếc lá
Thì con chim phải hót, chiếc lá phải xanh
Lẽ nào vay mà không trả
Sống là cho, đâu chỉ nhận riêng mình”

Khi thấy bác họa sĩ định vẽ mình, anh khiêm tốn từ chối và giới thiệu những người khác đáng vẽ hơn: đó là ông kĩ sư ở vườn rau dưới Sa Pa, anh cán bộ nghiên cứu sét- những con người hi sinh hạnh phúc riêng tư để cống hiến hết mình cho tập thể. Ở anh còn có một tinh thần cầu tiến đáng trân trọng. Anh ngưỡng mộ anh bạn làm việc trên đỉnh Phan-xi-păng, mong muốn làm được nhiều hơn nữa để phục vụ quê hương, đất nước.

Bằng lối kể chuyện tự nhiên, hấp dẫn, truyện hầu như không có cốt truyện, các nhân vật không có tên riêng, tên nhân vật là tên của công việc, tác giả đã khắc họa thành công bức chân dung nhân vật anh thanh niên- một người sống giữa non xanh lặng lẽ nhưng có một tấm lòng sôi nổi và một trái tim ấm áp. Công việc của anh có thể không ai biết đến, không ai nhớ tên, nhưng chính cái lặng thầm ấy lại là vẻ đẹp toát lên từ con người mộc mạc, giản dị. Anh thanh niên cùng với biết bao người có công việc thầm lặng như anh đang hàng ngày, hàng giờ góp phần làm thay đổi đất nước, mang lại cuộc sống tốt đẹp hơn cho mọi người.

Đọc xong tác phẩm, chúng ta tự hỏi: Sa Pa có lặng lẽ không? Sa Pa lặng lẽ trong cảnh vật mơ màng, thơ mộng, nhưng đằng sau cái lặng lẽ ấy lại là một bầu nhiệt huyết, là sự say mê, hết mình và cống hiến. Qua câu chuyện về những mảnh đời lặng lẽ tưởng như thầm lặng, tác giả cũng muốn nhắn nhủ với chúng ta rằng: Hãy sống một cuộc đời có ý nghĩa, không chỉ vì bản thân mà còn vì xã hội, đất nước:

“Đừng hỏi Tổ quốc đã làm gì cho ta
Mà hãy hỏi ta đã làm gì cho Tổ quốc hôm nay”

Dàn ý phân tích nhân vật anh thanh niên

1. Mở bài

- Giới thiệu những nét cơ bản về tác giả Nguyễn Thành Long (đặc điểm tiêu sử, con người, các sáng tác chủ đạo, đặc điểm sáng tác,...)
- Giới thiệu chung về truyện ngắn “Lặng lẽ Sa Pa” (xuất xứ, hoàn cảnh ra đời,...)

- Nêu vấn đề nghị luận: Phân tích nhân vật anh thanh niên trong truyện ngắn “Lặng lẽ Sa Pa” và từ đó nêu lên ý nghĩa, tư tưởng của tác phẩm.

2. Thân Bài

a. Phân tích nhân vật anh thanh niên

- Công việc và hoàn cảnh sống

- Công việc: “làm công tác khí tượng kiêm vật lí địa cầu” - công việc đòi hỏi độ chính xác cao.
- Hoàn cảnh sống: Sống một mình trên đỉnh núi Yên Sơn với độ cao hơn 2600 mét và ở cái độ cao ấy, suốt bốn mùa chỉ toàn “cây cỏ và mây mù lạnh lẽo”

→ Hoàn cảnh sống khắc nghiệt, thiếu thốn, công việc đầy những khó khăn

- Những phẩm chất tốt đẹp của anh thanh niên

+ Có trách nhiệm, yêu lao động và luôn hoàn thành công việc, nhiệm vụ được giao

- Sống một mình giữa đỉnh núi cao, không có ai theo dõi, quản lí nhưng anh thanh niên vẫn luôn hoàn thành công việc đúng giờ theo quy định
- Anh quan niệm “khi ta làm việc, ta với công việc là một, sao lại gọi là một mình được”.
- Anh rất yêu công việc của mình, xem nó là cuộc sống của mình bởi với “Công việc của cháu gian khổ thật đấy chứ vất vả đi, cháu buồn đến chết mất”
- Anh luôn nói về công việc của mình với tất cả tình yêu, sự hào hứng.

+ Có tấm lòng cởi mở, hiếu khách và biết cách quan tâm những người xung quanh

- Sống một mình giữa đỉnh núi cao, anh luôn mong muốn có người đến thăm, nói chuyện, luôn cảm thấy “thèm người”.
- Anh thanh niên đã tiếp đón những người khách đến thăm nhà mình bằng tất cả tấm lòng nhiệt thành, tấm lòng cởi mở, sự nồng hậu, ấm áp
- Anh tặng bác lái xe của tam thất anh vừa đào được chỉ bởi lần trước anh thấy bác lái xe nói bác gái đang ốm

+ Anh thanh niên luôn biết sắp xếp công việc, cuộc sống một cách khoa học và hợp lí.

- Anh sống một mình nhưng vẫn sắp xếp mọi thứ thật gọn gàng và vẫn giữ những thói quen thật tuyệt - anh trồng hoa, cả một vườn hoa với muôn vàn màu sắc, anh còn nuôi gà, uống nước chè mỗi ngày,...
- Anh rất thích đọc sách

+ Anh thanh niên còn hiện lên vẻ đẹp của một người sống khiêm tốn, chân thật.

- Với anh thanh niên, công việc của mình chỉ là công việc bình thường như biết bao công việc khác.
- Khi ông họa sĩ muốn vẽ anh, anh đã từ chối vì với anh, còn có rất nhiều người đáng để ngợi ca, để vẽ hơn mình

b. Từ nhân vật anh thanh niên nêu lên ý nghĩa, tư tưởng của tác phẩm

- Ngợi ca những con người lao động, hi sinh thầm lặng để cống hiến sức mình cho quê hương, đất nước.
- Cuộc sống lao động giản dị nhưng cao đẹp ấy sẽ góp phần tạo nên vẻ đẹp tâm hồn trong mỗi con người.

3. Kết bài

- Khái quát những phẩm chất, tính cách của anh thanh niên, ý nghĩa tư tưởng của tác phẩm thể hiện qua nhân vật và cảm nhận của bản thân.